

Jeg har med stor fornøjelse læst Bo Heimanns bog *Bevidst ledelse. Buddhistisk visdom for ledere*. Bogens tone er kærligt insisterende og lægger pres på, at vi tager vores egen udvikling alvorligt for at kunne tage bedre vare på os selv og hinanden. Pointen er at se bevidsthedsudvikling som en præmis for bedre ledelse i overgangen fra det industrielle paradigme til det nye.

Bogens rygrad er buddhistisk visdom og præmissen om bevidsthedsudvikling understøttes af kvantefysik, spejlneuroner, emotionel og spirituel intelligens og andet godt. Det lyser ud af siderne, at forfatteren har styr på sit stof og har en stærk passion for at styrke sine læseseres interesse for buddhisme og lyst til udvikling.

Mens jeg læste og reflekterede over de opstillede præmisser, følte jeg mig i kompetente hænder. Særligt hvad angår Bo Heimanns store overblik og klare formidling af buddhistisk visdom samt koblingen til et nyt ledelsesparadigme. I min optik er bogen et yderst velargumenteret forslag til et *ståsted*, hvor ledere kan "stå fast" og respondere mere klart og helhedsorienteret fra. Et ståsted, som blandt andet udspringer af helhedstænkning og kærlig medfølelse. Bogen er et tungtvejende argument for, *hvorfor* bevidst ledelse er nødvendig og svarer ikke uddybende på, *hvordan* responsen og ledelsespraksissen kan se ud fra dette mere bevidste ståsted.

Både som privat- og fagperson er jeg vældig tilfreds med, at forfatteren udfordrer antagelsen om, at individuel bevidsthedsudvikling blot skaber egocentriske navlepillere. Eller kun kan bruges i organisationer til at presse mennesker til at præstere mere.

I stedet argumenteres for at denne form for bevidsthedsudvikling blandt andet kan udvide vores kapacitet til at rumme mere kompleksitet, få større klarhed, øge medfølelse og dermed gøre os i stand til at indgå mere hensigtsmæssigt i fællesskabet. I mine øjne er denne type udvikling super interessant og matcher den stigende længsel efter menneskelighed og samhørighed i vores organisationer og i vores øvrige liv.

Måske er jeg ikke i bogens primære målgruppe, da jeg allerede for mange år siden er faldet i gryden med bevidsthedsudvikling. Både privat og i mit arbejde som organisationspsykolog er arbejdet med bevidsthed, nærvær og "forbrænding" af følelser og vante antagelser en integreret del af hverdagen – både for mit eget vedkommende og mine kunders. Så jeg var allerede overbevist, inden jeg fik bogen – nem læser!

Men selv for en inkarneret grydelæser som mig er der masser af pointer og ny viden at hente. Mit store håb er, at bogen også vil tiltrække læsere, som ikke nødvendigvis er overbeviste om, at bevidsthedsudvikling eller den buddhistiske essens er noget for dem. Læsere, som er nysgerrige på det ståsted, som formidles og tilbydes, og som ønsker et bedre beslutningsgrundlag for deres og deres organisations udviklingsvej.

Der er to ting, jeg savner:

1) Bogen slutter med praktiske øvelser – primært instruktioner til meditationspraksis, som understøtter individuel bevidsthedsudvikling. Jeg er enig i, at meditation er en kraftfuld vej til at udvide bevidstheden. Dog ville jeg have nydt flere konkrete eksempler på, hvad "rejsen-sig-fra-puden" betyder for en vestlig ledelsespraksis. Hvordan kan bevidst ledelse se ud i den praktiske og pulserende hverdag? Ikke beskrevet som en teknik og som en manual til, hvordan alle altid skal gøre i den samme situation. Men eksempler på, hvordan bevidsthed blandt andet kan manifestere sig. Dette vil også gøre den imponerende og til tider overvældende argumentationsrække endnu mere levende.

2) Bo Heimann kan mærkes som en stærk drivkraft og passioneret jeg-fortæller gennem bogen. A man with a mission. Men han viser sig sjældent i tydelig skreven jeg-form. I stedet præsenteres det som "Vi må..." eller "Det er nødvendigt at...". De gange, hvor der står JEG, vækkes min nysgerrighed ekstra, og jeg får en fornemmelse af, at der er en masse personligt stof, erfaringer og begrundelser for passionen, som jeg også gerne vil høre om.

Jeg tror og håber, at vi vil se flere bøger ligesom denne, der på kontant vis tør pege på etiske og filosofiske udgangspunkter – både er gavnlige for mennesket og for vores sammenhængskraft. Denne bog er en udmærket én af slagsen og har min varmeste anbefaling.

Af Nina Jensen, cand.psych. og specialist i arbejds- og organisationspsykologi